

чѣкому, *va.* grader, défrer; 4. сваляне отъ —, la dégradation; 5. изваждамъ отъ —, *va.* casser, 6. отѣжмнане —, *Milit.* la casse; 7. има — (чиновенъ), gradé, *adj.*

Чинж, *va.* faire, coûter, tenir, valoir; || чини, *v. imp.* il vaut.

Чипъ, *adj.* nez épate *m.*

Чиракъ, *sm.* t. un ouvrier.

Чиренъ, *sm.* la châsse; 1. (на ножъ), le manche; 2. (на саблѣ), la poignée; 3. (дѣржка на саблѣ), la garde; 4. майсторъ на -рени, un emmancheur; 5. — (мѣда), le solen.

Чирепъ, *sm.* la brisure, éclat *m.*; || (отъ счупена сѣдина), *Chim.* le tesson et têt; || -ны, *pl.* le debris. [Jottereau.

Чискъ (на борѣ), *sm.* Mar. le joutereau et

Чиста печѣль, *sf.* le revenant-bon. — пита (опечена въ пепелѣ), *sf.* la fouace et fougasse.

Чистене, *sm.* le nettoiement et nettoyage, eurement, écurage, éplichage et -chement *m.*, fourbissure *f.* et -bissage *m.*; || (*рѣка или каналъ*), le draguage et dragage.

Чистилка, *sf.* le chasse-pierre ou garde; || (*игла*), *Artill.* l'épinglette *f.*

Чистилникъ, ница, *s.* éplicheur, euse; un rageur; || (на гураны), un cureur; || (на дѣрхы и ботушки), un brosseur.

Чистилница, *sf.* le propitiatoire; || (първо мытарство), le purgatoire.

Чистина и -стотія, *sf.* la propreté, netteté, pureté, chasteté, orthodoxye *f.*

Чистителъ, *adj.* purgatif, dépuratoire; || *Méd.* abstergent et abstersif, détergent, copragogue.

— лѣкъ (за по на вѣни), *sm.* la mѣdecine.

— ножъ, *sm.* l'épluchoir *m.*

— цѣрь (и прѣемане —), *sm.* la purgation; || давамъ —, *va.* purger; || зимамъ —, *vn.* se purger.

Чистително, *sm.* le purgatif; || *Méd.* évacuant et -cuatif, *adj.* *m.*

— срѣдство, *sm.* *Méd.* l'abstergent et abstersif *m.*, dépuratif, détersif, *m.*

Чистичъкъ, *adj.* propre.

Чисто, *adv.* purement, nettement, blanche-ment; || *Jur.* quittement.

— мѣсто (въ облацѣ), *sm.* l'éclaircie *f.*

— кръвентъ конъ, *sm.* cheval de pur sang, *m.*; || исписъ -nie, le stud-book.

— сърдечень и -сърдочень, *adj.* naïf, franc, simple, sincère, candide; || *fig.* ouvert, rond; || бывамъ —, *vn.* avoir le coeur sur les lèvres *f.* [roche, *m.*]

— човѣкъ, *sm.* *fig.* homme de la vieille

— сърдечie, *sm.* la sincérité, naïveté, candeur *f.*

— сърдечно, *adv.* franchement, naturellement, de bonne foi, coeur à coeur.

Чистосърдечность, *sf. fig.* la rondeur. **Чистъ**, *adj.* pur, clair, propre, chaste, net, élégant, fin, immaculé, blanc; 1. *fig.* vierge, liquide, orthodoxe; 2. (за вѣздухъ), serein; 3. (за животны, въ Библія), monde; 4. най — (за сосакъ, за масло), vierge. — металль (въ монета), *sm.* le fin.

Чисти, *va.* nettoyer, purger, épucher, torcher, curer, débarbouiller, écurer, fourbir; 1. *fig.* balayer; 2. *Chir.* absterger; 3. *Méd.* déterger; 4. (бобъ), monder; 5. (*рѣка*), draguer. [let sauf.]

Читавъ, *adj.* sain, sauf; || — и здравъ, *sain*

Читенія, *sm. pl.* cours public *m.*

Читецъ и Четникъ, *sm.* lecteur, trice; || fam. un liseur; || (по вѣдѣ на обѣдѣ), un agnagoste. [modier.]

Чиж, *va.* lire; || (съ единъглас), *fig.* psal-

Чифтликъ, *sm.* t. le cense, closerie *f.*, maison de plaisir, *f.*; 1. (безъ дани), *Jur.* le franc-alieu; || стопанинъ на —, un francetenancier; 2. даване — на закупуване съ повърнуване добѣтакъ, cheptel de fer, *m.*; 3. живѣяне на —, la villégiature.

Чите (стрѣхно), *sm. t.* le chevron; || гуждане -тета, le chevonnage; || туръм -тета на стрѣха, *va.* chevronner (*vogez* Било).

Чифтчия, *sm. t.* (voyez Орачъ).

Чифтѣ, *sm. t.* la couple (voyez Тѣкъ и Дватакъ).

Чичероне (садачъ), *sm.* un cicerone (*pl.* ni).

Чичисбѣй (послужникъ), *sm.* un sigisbée et cisisbée.

Чичо, *sm.* l'oncle *m.*; || dit-on, *m.*

Членъ, *sm.* le suppôt; 1. Gram. l'article *m.*; 2. *Mathém.* Log. le terme, 3. (на една еѣра), article de foi; 4. (на тѣло, на общица и Log. Alg.), le membre; 5. (на маїна община), un carbonaro (*pl.* ri); 6. туръя искусствъ —, *Chir.* la prosthèse et prothèse; 7. застѣгване тайни -нове, l'infibulation *f.*; 8. застѣгвамъ тайни -нове, *va.* infibuler. [dant *m.*]

— корреспондентъ, *sm.* membre correspondant.

Човка (пилческа), *sf.* le bec; || *H. nat.* le rostre; || (за кѣ.макъ-тѣ на оржие), la mâchoire (voyez Клюнь).

Човкатъ (за пилцы), *v. imp.* il picotent.

Човѣкољбецъ (филантропъ), *sm.* un philanthrope.

— либіе, *sm.* l'humanité *f.*, la filantropie.

— либива община [жена отъ —, dame de charité, *f.*]

— либивъ, *adj.* humain, philanthropique.

— ненавистникъ, *sm.* un misanthrope.

— плашилникъ, *sm. fig.* un loup-garou.

— єдецъ, *sm.* anthropophage, *adj.* *m.*; un cannibale, ogre *m.* [balisme *m.*]

— єдство, *sm.* l'anthropophagie *f.*, cannibalisme *m.*

Човѣкъ (*pl.* човѣци, людие, хора), *sm.*